

— Азъ, — казалъ той — ще изпредя нишки и изтъка платно.

Изпрѣлъ паякътъ прѣжда, изтъкалъ платно и го просналъ на слънце да избѣлѣе.

Изпѣлзѣлъ изъ рѣката Рачо-осмокрачо и дума:
— Сега е мой редъ. Азъ ще скроя ризата.

Запѣлзѣлъ ракътъ по платното, размърдалъ щипци-ножици, кроилъ, кроилъ и най-послѣ скроилъ ризката.

Прѣхвъркнала малка птичка:

— Азъ — зачуруликала тя — ей сега ще съшия ризката.

Откършила трънче отъ трънака, взела конецъ отъ паяка и почна да съшива ризката. Бързо я съшила и зачуруликала:

— Ето че е готова!

Облѣкълъ Христосъ ризката, зарадвалъ се и се усмихналъ. И отъ тази негова усмивка като че ли наоколо станало по-свѣтло.

Прѣводъ.

